

Pardo reitera el suport a la consulta perquè “conèixer què desitgem els ciutadans és fonamental”

Dc, 3/09/2014 per Catalunya Religió

(Jordi Llisterra -CR) Com l'any passat coincidint amb l'11 de setembre, el bisbe de Girona, **Francesc Pardo**, dóna suport a la celebració d'una consulta sobre el futur polític de Catalunya. En aquesta ocasió no dedica la carta setmanal a la Diada, però dins dels reptes del nou curs considera “vigent [la meva reflexió de l'any passat](#)” i diu que “conèixer què desitgem els ciutadans és fonamental per assumir decisions, siguin les que siguin, i per configurar el present i el futur”.

Pardo emmarca aquesta demanda dient “que ningú no és propietari del país” i que “no hi ha una sola cultura ni una sola manera d'estimar-lo”. També diu que defensant “el que sincerament creiem que és millor” cal “ser respectuosos, justos, amables envers les persones i grups que tenen diverses postures en relació amb Catalunya i el seu encaix amb Espanya”.

El text de l'any passat ja reflexionava en aquesta línia i demanava, “apostar per la cohesió social”, “evitar de totes totes una fractura social que sigui irreparable i deixi ferides obertes” i “dialogar, fins a l'esgotament, amb totes les institucions que calgui per consensuar el full de ruta” i un “model no exclouent”.

Però ahora es mostrava partidari d'una consulta argumentant que “és del tot necessari conèixer l'opinió ‘real’ de tots o de la majoria de ciutadans de Catalunya, que tenim el deure i el dret de manifestar la pròpia opinió i decisió en qüestions importants i essencials”. Segons el bisbe de Girona, “sense consulta, tothom es pot erigir en ‘portaveu’ del poble”. I afegia que “les objeccions legals no poden ser una excusa per refusar el diàleg. Cal partir del principi que les lleis es poden modificar pel bé dels ciutadans”.

També l'octubre de l'any passat, en la missa patronal de Sant Narcís a la catedral,

[es va referir](#) a la situació política de Catalunya, a més de criticar els continguts de la cadena 13TV propietat de la Conferència Episcopal Espanyola. Pardo va dir que "com Església hem de donar exemple d'unitat i de fraternitat en la diversitat" però també "com a Església cal recordar i defensar els drets fonamentals dels ciutadans, entre aquests el de poder opinar i ser escoltats en decisions fonamentals que afecten la seva vida i societat".

Amb el text d'aquest diumenge es reitera la posició dels dos bisbes catalans que s'han [pronunciat explícitament](#) a favor de la consulta, el de Solsona, **Xavier Novell**, i Francesc Pardo de Girona.

Aquest és el text de la carta domical que [es publicarà](#) aquest cap de setmana en el Full Parroquial del bisbat de Girona.

Preparant el nou curs...

Francesc Pardo, bisbe de Girona

Pensant en el nou curs, que de fet comencem aquesta setmana, preparant el retorn al «cole», escollint activitats, assumint responsabilitats, celebrant la diada nacional de Catalunya, organitzant novament la vida de cada dia, he recordat les recomanacions que sant Pau fa als cristians de Filips: «Viviu sempre contents en el Senyor! Ho repeteixo: viviu contents! Que tothom us conegui com a gent de bon tracte. El Senyor és a prop. No us inquieteu per res. En tota ocasió acudiu a la pregària i a la súplica i presenteu a Déu les vostres peticions acompanyades d'acció de gràcies. I la pau de Déu, que sobrepassa tot el que podem entendre, guardarà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist. Finalment, germans, interesseu-vos per tot allò que és autèntic, respectable, just, pur, amable, lloable, tot allò que sigui virtuós i digne d'elogi.... I el Déu de la pau serà amb vosaltres» (Fl 4,4-7).

-Viure contents. No es tracta de qualsevol alegria, sinó de l'alegria que prové de l'Evangeli, de viure acompanyats per Jesús, de confiar-hi, de deixar-nos transformar per Ell. Alegria, que no és resultat de l'èxit, de la fama, del reconeixement, de la sort, sinó de l'amor rebut i ofert i del sentit que té la nostra vida.

-Tractem bé tota persona, tant les persones més properes com les més allunyades de nosaltres a causa de les seves posicions, tarannàs... En tots els nivells de la nostra relació familiar, veïnal o social, no hem de respondre a les desqualificacions amb més desqualificacions, sinó valorar la diferència mantenint el respecte mutu. Ens cal preservar la convivència sabent que la diferència és un patrimoni col·lectiu. Hem de saber construir ponts de «comunió», exigència fonamental per a nosaltres cristians.

-Interesseu-vos per tot allò que és autèntic, respectable, just, amable... tot el que és virtuós i digne d'elogi... pensant en Catalunya (Onze de Setembre) i en tots nosaltres, ciutadans de Catalunya. Siguem conscients que ningú no és propietari del país, i que no hi ha una sola cultura ni una sola manera d'estimar-lo. És prioritari esforçar-se per cercar el bé comú per sobre de la pròpia manera de pensar i per sobre de qualsevol estratègia. Concretament, cal defensar el que sincerament creiem que és millor per als ciutadans, però alhora ens cal ser respectuosos, justos, amables envers les persones i grups que tenen diverses postures en relació amb Catalunya i el seu encaix amb Espanya. Tanmateix, cal

sempre el discerniment, la informació, el raonament i la possibilitat de decidir... Considero vigent la meua reflexió del dia [8 de setembre](#) de l'any passat (2013). Conèixer què desitgem els ciutadans és fonamental per assumir decisions, siguin les que siguin, i per configurar el present i el futur.

-El Senyor és a prop. No us inquieteu per res... La preocupació pel que viurem o ens passarà aquest curs és normal en tots els àmbits en els quals vivim. Tanmateix, sempre ens hem de sentir acompanyats pel Senyor i fiar-nos de la seva promesa: «Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món». No és que la seva presència solucioni els problemes automàticament, però sí que configura les nostres actituds i sentiments.

-I acudim a la pregària per donar gràcies i demanar. No dubtem de la força de la pregària. Si aprenem a convertir en pregària els problemes, les flaqueses, els interrogants, les necessitats, els motius de sofriment, les foscos... la nostra comprensió de les persones i dels fets serà nova i diferent.

Per què no ho provem?